

shizmatici. Dubrovčani su stanovnike Rata priveli u katoličku crkvu, no ti stanovnici, tvrde, da nijesu nikada od svojih dobara davali desetine i da prema tome uskraćuju davati ih Ivanu; dubrovačka općina, koje su stanovnici stekli mnoga imanja na Ratu, pripravna je obavezati se i davati stonskom biskupu za izvjesno vrijeme 100 dukata godišnje namjesto desetina, koje bi biskup ustupio dubrovačkoj općini; biskup je Ivan s tim sporazumom zadovoljan i zamolio je čak trebinjskog biskupa, da to odobri. Međutim je već bio umro Gregorije XI., a naslijedio ga je Urban VI., koji g. 1378. odgovara trebinjskom biskupu na ovaj izvještaj, u kojem odobrava, da se udovolji želji Dubrovčana i molbi biskupa Ivana, prema čemu ima biskup primati kroz vrijeme od 29 godina izvjesnu svotu novaca od dubrovačke općine namjesto desetina, koje ustupa dubrovačkoj općini, računajući od datuma ovog pisma.³¹ Principijalni je sporazum o daljim desetinama bio dakle postignut, ali formalni ugovor između Dubrovčana i biskupa o toj stvari nije bio još sklopljen, jer je stajalo još otvoreno pitanje, što će biti s onim desetinama, koje su dosad stanovnici Stonskog rata morali plaćati, a uistinu ih nijesu plaćali. To je otvoreno pitanje priječilo, a donekle i ugrožavalo stvaranje konačnog sporazuma. U vezi s time sigurno je tada bio biskup Ivan u dogovaranju s Dubrovčanima, i na to se po svoj prilici odnosi njegovo pismo, o kojem se 19. travnja 1379. raspravljalo u dubrovačkom vijeću umoljenih. Ne kaže se, o čemu pismo radi. Bi odlučeno, da se izaberu tri providnika, koji će ispitati pismo i o njemu se baviti. U malom su vijeću bili u tu svrhu izabrani Ivan de Grede, Marin Junijev de Menze i Luka de Bona.³²

Kako su tekla pregovaranja, nije nam poznato, ali se iz svega vidi, da do konačnog sporazuma nije moglo još doći, te su se pregovaranja nastavila i slijedećih godina. Korčulanski je biskup za vrijeme tih pregovaranja bio predao Dubrovčanima razna pisma i dokumente, koji se odnose na taj spor oko Stona. Dubrovačko vijeće umoljenih 29. kolovoza 1381. zaključuje, da se uputi pismeni poziv biskupu, da izvoli doći u Dubrovnik; u tom pismu treba istaknuti, da će mu vratiti ona pisma i dokumente, koje imaju kod sebe, da će platiti putne troškove, te će se s njime nagoditi onako, kako će

³¹ Farlati-Coleti VI, p. 334. Isprava se nalazi sada u dubrovačkom arhivu u Acta sanctae Mariae maioris. U najnovije vrijeme štampana je u Codex diplomaticus XV, p. 416.

³² Monumenta Ragusina IV, p. 208.